

Resumé

Uppsatsen handlar om svenska tidningars debatt efter mordet på Fadime Sahindal 2002. Hon sköts till döds av sin kurdiska far som tyckte att hon fläckat familjens heder.

Mitt syfte var att ta reda på hur debattörerna såg på den kurdiska kulturens roll i sammanhanget.

Jag valde ut åtta debattartiklar som publicerades i Sveriges största morgon- och kvällstidningar den första tiden efter mordet. Artiklarna var skrivna av åtta olika skribenter, fyra män och fyra kvinnor med både svenska och kurdiska bakgrunder, som alla haft nyckelroller i debatten.

Med retorikanalys analyserade jag sedan artiklarna i tre steg: kontext, argumentation och stil. Här hade jag stor hjälp av Maria Karlbergs och Brigitte Mrals retorikforskning. En annan viktig forskare för mig var Ylva Brune med sina teorier om medias bild av invandrare.

Jag kom fram till att kulturen spelade en betydande roll i Fadimedebatten. Den kulturella diskussionen fick ta plats, och hos merparten av debattörerna handlade den om att kulturen *inte* förklarar mordet på Fadime. Artiklarna präglades av en rädsla för att ge uttryck för rasistiska åsikter snarare än verklig rasism.

Jag upptäckte även att retoriken skiljde sig åt mellan de kvinnliga och de manliga debattörerna. Kvinnorna ville främst påverka genom logiska resonemang medan männen försökte bygga upp sin trovärdighet.